

[Nyrup Rasmussen]

nemt at afklare, og som jeg håber der kan svares bekræftende på: Hvis vi ser på efterlønsordningen isoleret – når vi indfører 55-års-reglen i en tilpasset form og forhåbentlig, hvis denne 55-års-regel bliver indført, på en individuel efterlønsatts – så vil det jo med den efterlønsfinansiering, vi kender i dag, formelt betyde en merudgift til efterlønsordningen. Jeg går ud fra, at det kun er en kontoberegning, som ikke indebærer, at man vælter nye omkostninger over på arbejdsmarkedets parter, for det indebærer jo også besparelser på dagpengesystemet.

Hvis arbejdsministeren her fra talerstolen i dag ville bekræfte, at efterlønsfinansieringen, som isoleret set vil betyde en merudgift for efterlønsordningen, ikke indebærer nye omkostninger, der væltes over på arbejdsmarkedets parter, ville det være et vigtigt tilsagn.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Vi skal have en efterlønsordning, som tager hensyn dels til personer, der er ude i langvarig ledighed, dels til personer, der tilhører arbejdsmarkedets faste kerne. Det er det, der ligger bag de forskellige regler for de langtidsløse og for dem, der er i beskæftigelse, og det mener jeg der er god fornuft i.

Jeg har også bemærket en vis afstandtagen fra at gennemføre reglen om at hæve aldersgrænsen fra de 60 til de 62 år. Det må vi så forhandle nærmere i det udvalgsarbejde, der nu går i gang. Nogle har talt for en overgangsperiode, der var en anelse længere. Det kan måske være det, der kan få nøglen til at passe i låsen. Det vil vise sig.

Til hr. Nyrup Rasmussens sidste spørgsmål, vedrørende merudgifter til de 55-årige, og om der dér kunne være mulighed for, at man forsøgte at kaste denne merudgift over på arbejdsmarkedets parter, kan jeg sige, at det fremgår af lovforslaget – hvis det ikke fremgår tilstrækkelig tydeligt, så vil vi altså sørge for, at det kommer til at fremgå tilstrækkelig tydeligt – hvordan økonomien bag denne del af forslaget er bygget op. Der er tale om et spareprovenu, og det spareprovenu opnås dels ved, at nogle kommer fra arbejdsløshedsdagpenge på en højere sats over på 80 pct.-satsen, dels gennem besparelser på arbejdstilbudsordningen. Så den situation, som hr. Nyrup Rasmussen omtaler, er der altså ikke lagt op til.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Blot for at bortvejre enhver tvivl: Vi har jo visse forskelle mellem efterlønsordningens finansiering på den ene side og det ordinære dagpengesystem på den anden side. De besparelser, man her opnår i det samlede dagpenge-/efterlønsbillede, er der selvfølgelig, som der er lagt op til det – vi kan diskutere niveauerne, men det er ikke sagen i dag. Men disse samlede besparelser vil jo ikke være der, hvis vi kigger på efterlønsordningen isoleret set. Dér vil vi komme i den situation, at udgifterne til den isolerede efterlønsordning vil være stigende. Og dér er det så, hvis jeg har forstået arbejdsministeren ret, at denne formelle udgiftsstigning ikke indebærer større udgifter for arbejdsmarkedets parter til finansiering af efterlønsordningen.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg forsøgte for et øjeblik siden at bortvejre hr. Nyrup Rasmussens skepsis, og hvis det ikke er tilstrækkeligt at gøre det i mundtlig form, skal jeg gerne senere gøre det skriftligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede regler for nyuddannede, fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, dagpengesats ved længerevarende ledighed, feriedagpenge m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).